

LAIKS STĀSTAM NO SVĒTAJIEM RAKSTIEM

Normans Hils

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šī stāsta notikumi risinājās Ganā.

Pienācis lasīšanas laiks," sacīja Oto kungs. „Nīamejs apsēdās taisni. Lasīšanas laiks bija jautra izklaide!

Katru dienu skolā viņu skolotājs klasei priekšā lasīja kādu grāmatu. Dažreiz viņš lasīja par dzīvniekiem. Dažreiz viņš lasīja par cilvēkiem citās valstīs. Un dažreiz viņš jautāja klasei, vai viņiem ir kāda grāmata, ko viņi vēlas, lai viņš palasītu viņiem priekšā.

„Vai kādam ir līdzī grāmata, kuru gribētu iedot man šodien palasīt?” Oto kungs jautāja.

Nīamejs pacēla roku. „Man ir!” Viņš sniedzās pēc somas un no tās izvilka savu mīļāko grāmatu. Tā bija Mormona Grāmatas stāstu grāmata. Viņš to paņēma līdzī lasīšanai pēc skolas, gaidot mammu, ierodamies viņam pakal. Attēlu aplūkošana palīdz viņam saprast Svēto Rakstu stāstus.

„Vai kādam ir līdzī grāmata, kuru gribētu iedot man šodien palasīt?” Oto kungs jautāja.

Oto kungs pasmaidīja, ieraugot lielo grāmatu.

„Mums nebūs laika to visu izlasīt. Vai ir kāds konkrēts stāsts, ko vēlies, lai es izlasu?”

„Jā,” Nīamejs atbildēja. Viņš pāršķirstīja lapas, līdz atrada savu mīļāko stāstu. „Vai jūs, lūdzu, varētu izlasīt šo? Tas ir „Lehija sapnis”.”

„Par ko ir šis stāsts?” Oto kungs jautāja.

„Tas ir par pravieti, kurš redzēja vīziju. Viņš ieraudzīja skaistu koku ar gardiem augļiem.” Nīamejs norādīja uz attēlu, kurā bija koks. „Viņš gribēja, lai viņa ģimene ēd kopā ar viņu šos augļus. Vai jūs to izlasīsiet?” Nīamejs pasniedza skolotājam grāmatu.

„Protams,” Oto kungs sacīja. Tad viņš sāka lasīt priekšā visai klasei. Viņš lasīja par šauro taku, kas veda pie koka. Viņš lasīja par dzelzs margu. Un viņš lasīja par baušļu ievērošanu.

Nīameja draugs Selorms pacēla roku. „Kas tas bija par koku?” viņš jautāja Nīamejam.

„Es nezinu,” Nīamejs teica. „Bet tā augļi bija ļoti gardi. Tie noteikti garšoja labāk pat par mango

koka augļiem!” Tad Nīamejs apklusā, lai padomātu.

„Baznīcā es mācījos, ka augļi simbolizē Dieva mīlestību. Tāpēc ir loģiski, ka tie ir tik garšīgi un īpaši!”

Kad stunda beidzās, Nīamejs apsēdās laukā, lai sagaidītu māti. Viņš izvilka Mormona Grāmatas stāstu grāmatu, lai izlasītu vēl kādu stāstu.

„Tas bija foršs stāsts,” teica Selorms. Viņš apsēdās blakus Nīamejam. „Vai es varu kopā ar tevi izlasīt vēl vienu?”

„Jā!” Nīamejs atvēra citu stāstu. Viņi lasīja par Abinadiju un ķēniņu Nou.

Vairāki viņu klasesbiedri piebiedrojās, lai klausītos. Kad viņiem bija jautājumi, Nīamejs uz tiem atbildēja. Viņš pat uzdeva viņiem jautājumus, lai uzzinātu, kā viņi saprot izlasītos stāstus!

Drīz Nīamejs ieraudzīja savu māti, kas viņiem tuvojās. „Paldies, ka lasījāt kopā ar mani,” viņš teica pārējiem bērniem. Viņš aizvēra grāmatu un pasmaidīja. Viņš bija priecīgs, ka viņa draugiem patika viņa mīļākie stāsti tikpat ļoti, kā viņam. ●

DŽENAS LIU ILLUSTRĀCIJAS